

Pasaka apie du angelus

Kartą du angeliukai sėdėjo ant mažo debesėlio, kuris plaukiojo per dangų ir žiūrėjo į žemę. Kadangi jų debesėlis skrido iš Kauno pro Anykščių apylinkes, tai jie matė gražiai vingiuojančias Lietuvos upes Nerį ir Šešupę. Aplankę Kavarską ir Anykščių Šv. Mato bažnyčią sugrižo atgal į dangų.

Dievas pamatė, kad angeliukai nuobodžiauja, todėl pavedė jiems atlikti užduotis- saugoti sielas, esančias danguje. Angeliukai žiūrėjo, žiūrėjo žiūrėjo bet ir kaip ir visiems mažyliams pabodo toks darbas. Todėl jie sumanė pažaisti. Nepamatė angeliukai, kaip visos sielos, buvusios čia pat ėmė ir pranyko. Pakelia jie galvas ir mato, kad nė vienos sielos neliko. Angeliukai labai išsigando ir pradėjo vienas kito klausinėti, kas dabar bus. Po kelių valandų nerimo ir baimės išgirdo, kad ateina Dievas pažiūrėti, kaip jie atliko pavestą užduotį. Mato, kad užduotis neįvykdyta. Angeliukai paraudo iš gėdos, nuleidę galvas tyliai atsiprašė Dievo ir visų tų, kuriems nepadėjo. Dievas mostelėjo ranka ir visos sielos grįžo atgal. Sugrižusios jos papasakojo, kad norėjo angeliukus išbandyti, ar jiems galima pavesti rimtesnes užduotis žemėje.

Angeliukai pasimokė, kad savo pareigas privalo vykdyti.
O ar tu vykdai savo pareigas?

Tomas Galicinas
5c klasės mokinys

Kauno rajono Akademijos Ugnės Karvelis gimnazija

Konkursui parengė tikybos mokytoja metodininkė **Julė Vaketienė**